

Arrest

nr. 200 916 van 8 maart 2018
in de zaak RvV X / IV

Inzake: X

Gekozen woonplaats: ten kantore van advocaat B. SOENEN
Vaderlandstraat 32
9000 GENT

tegen:

de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen

DE WND. VOORZITTER VAN DE IVde KAMER,

Gezien het verzoekschrift dat X, die verklaart van Afghaanse nationaliteit te zijn, op 22 november 2017 heeft ingediend tegen de beslissing van de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen van 19 oktober 2017.

Gelet op artikel 51/4 van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen.

Gezien het administratief dossier.

Gelet op de beschikking van 20 december 2017 waarbij de terechtzitting wordt bepaald op 19 januari 2018.

Gehoord het verslag van rechter in vreemdelingenzaken C. DIGNEF.

Gehoord de opmerkingen van advocaat F. QUAIRIAT, die *loco* advocaat B. SOENEN verschijnt voor de verzoekende partij, en van attaché E. GOOVAERTS, die verschijnt voor de verwerende partij.

WIJST NA BERAAD HET VOLGENDE ARREST:

1. Over de gegevens van de zaak

De bestreden beslissing luidt als volgt:

"A. Feitenrelaas

Volgens uw verklaringen bent u een Afghaans staatsburger van Pashtounse etnie. U werd op 31 oktober 1999 geboren in Abdulkhel in het district Achin in de provincie Nangarhar. U bent minderjarig.

U vroeg de eerste keer asiel aan op 19 oktober 2015. U verklaarde dat uw vader overleed in 2012. Hij leverde brandstof voor de buitenlandse troepen en werd gedood door de Taliban. U hielp nadien uw broer met het bewerken van het land. U ging ondertussen tot en met het derde middelbaar naar school.

Nadat u gestopt was met school werkte u ongeveer acht maanden met uw broer in de distributie van groenten in het dorp Marko. U stopte hiermee omdat u door het zware werk medische problemen kreeg. U begon te werken als autowasser. Op een dag kwamen de Taliban naar de carwash en ze vroegen u en de andere autowassers om met hen te komen strijden. De Taliban vroegen jullie om zich de dag nadien aan te melden op een specifieke plek. Toen u thuiskwam vertelde u aan uw moeder wat er gebeurd was. Zij ging samen met u een klacht neerleggen aan een checkpoint dicht bij uw huis. De Taliban kwamen u de dag nadien thuis zoeken, maar u verstopte zich in de schuur. Uw moeder belde de politie. Zij kwamen en er ontstond een vuurgevecht tussen de politie en de Taliban, waarbij uw moeder overleed. De Taliban werden ingerekend door de politie. U bleef thuis en ontving daar drie dagen later een dreigbrief. U en uw broer gingen naar uw oom aan moederskant in het dorp Marko. Uw oom besloot dat u het land moest verlaten.

Uw eerste asielaanvraag werd op 28 februari 2017 geweigerd omdat er geen geloof kon worden gehecht aan uw recent verblijf in het district Achin, provincie Nangarhar. U legde geen geloofwaardige verklaringen af over uw activiteiten in Afghanistan. Het ontbrak u bovendien aan bepaalde basiskennis over bepaalde basiselementen van de Afghaanse cultuur en bevolking. U diende geen beroep in tegen deze beslissing.

Op 30 mei 2017 dient u uw tweede asielaanvraag in. U verklaart dat alles wat u vertelde bij uw eerste asielaanvraag klopte, maar dat u bij uw eerste asielaanvraag niet had verteld dat u anderhalf jaar bij het Afghaans leger had gewerkt. U had dit verborgen omdat men u had verteld dat uw tijd bij het leger u problemen zou opleveren. U verklaart dat u en uw broer zich in Hamal 1392 (maart-april 2013), vlak na de problemen die u aanhaalde in uw eerste asielaanvraag, aansloten bij het Afghaanse leger. U verbleef ongeveer 3 weken in een wervingskamp in Kabul. Nadien werd u tewerkgesteld in het 205de Corps in Kandahar. In de derde of vierde maand van 1394 (mei-juli 2015) ging u op verlof bij uw oom in Marko. De dag na uw aankomst ging u picknicken met vrienden in Darunta. Nadat u twee nachten in Darunta was belde uw oom u en zei u dat de taliban u zochten. Ze hadden uw oom de avond voordien aangesproken. Ze wilden dat u zich bij hen zou aansluiten. Uw oom zei dat u beter niet terugkeerde naar zijn huis. Uw belde uw broer die een smokkelaar voor u regelde, waarna u Afghanistan verliet.

U kwam op 17 oktober 2015 aan in België en vroeg op 19 oktober 2015 asiel aan. U

vrees bij terugkeer naar Afghanistan dat de taliban u gaan doden omdat u bij het leger geweest bent en in een katholiek land verbleef.

U legt ter staving van uw asielaanvraag de volgende documenten neer: uw taskara, afgifte op 10 Jedi 1394 (1 september 2015) in Achin, foto's van uzelf, uw broer en vrienden in Afghanistan, foto's van uzelf in het leger, foto's van uw broer in het leger en twee video's van uw broer in het leger.

B. Motivering

Na grondig onderzoek van uw verklaringen, van de concrete en actuele situatie in uw land van herkomst en van alle elementen uit uw dossier, blijkt dat de vluchtelingenstatus of de subsidiaire beschermingsstatus zoals bedoeld in artikel 48/4 van de Vreemdelingenwet u niet kan worden toegekend.

Op een asielzoeker rust de verplichting om van bij aanvang van de procedure zijn volle medewerking te verlenen bij het verschaffen van informatie over zijn asielaanvraag, waarbij het aan hem is om de nodige feiten en relevante elementen aan te brengen bij de Commissaris-generaal, zodat deze kan beslissen over de asielaanvraag. Deze medewerkingsplicht vereist van u dat u correcte verklaringen aflegt en waar mogelijk documenten voorlegt met betrekking tot uw identiteit, uw nationaliteit, de landen en plaatsen van eerder verblijf, eerdere asielverzoeken, reisroutes en reisdocumenten. Niettegenstaande u bij de aanvang van uw gehoren uitdrukkelijk gewezen werd op de medewerkingsplicht die op uw schouders rust (gehoorverslag 17 augustus 2017, p. 2, gehoorverslag 5 oktober 2017, p. 2) blijkt uit het geheel van de door u afgelegde verklaringen en de door u voorgelegde stukken duidelijk dat u niet heeft voldaan aan deze plicht tot medewerking.

Er werd immers vastgesteld dat er geen geloof kan worden gehecht aan uw beweerde verblijf in het district Achin, provincie Nangarhar, Afghanistan. Dit is nochtans belangrijk voor de inschatting van uw vrees voor vervolging en uw nood aan subsidiaire bescherming. Het belang duidelijkheid te verschaffen

over uw feitelijke herkomst en uw eerdere verblijfplaatsen kan niet genoeg benadrukt worden. De werkelijke streek van herkomst is van essentieel belang voor het onderzoek van de nood aan internationale bescherming. Het is immers de streek van feitelijke herkomst in functie waarvan de vrees voor vervolging en het risico op ernstige schade zal onderzocht worden. Indien doorheen het onderzoek van het dossier moet worden vastgesteld dat een asielzoeker geen zicht biedt op zijn reële verblijfssituatie of regio van herkomst, dient te worden besloten dat de asielmotieven, die zich er zouden hebben voorgedaan, niet aangetoond worden. Een asielzoeker die over zijn eerdere verblijfplaatsen ongeloofwaardige verklaringen aflegt en daardoor het voor de asielinstanties onmogelijk maakt vast te stellen dat hij ook werkelijk afkomstig is uit een streek waar er een risico op ernstige schade bestaat en of hij niet de mogelijkheid heeft zich in een streek te vestigen waar geen zo een risico bestaat, maakt bovendien niet aannemelijk dat hij nood heeft aan subsidiaire bescherming.

U heeft het CGVS niet kunnen overtuigen van uw herkomst uit het district Achin in de provincie Nangarhar. U legt vooreerst tegenstrijdige verklaringen af over uw eigen levensloop en activiteiten in Afghanistan. Daarenboven is uw kennis over de situatie in Achin in de periode voor uw aansluiting bij het leger niet toereikend.

Het valt het CGVS ten eerste erg op dat u zeer duidelijk tegenstrijdige verklaringen aflegt over de school waar u les volgde in Achin. In het kader van uw eerste asielaanvraag verklaarde u dat u naar de Shaheed Gul Abzar High School ging (gehoorverslag X, p. 8). Bij uw tweede asielaanvraag verklaart u plots dat u niet meer weet naar welke school u ging in Achin en dat het niet Shaheed Gul Absar was. Gevraagd naar de naam van uw school verklaart u eerst "lesa van Qari Abdullah maar nee, ik vergat de naam, ik herinner me de naam niet, ik vergat het" en dan dat u het niet meer weet. Er wordt u gevraagd om goed na te denken omdat u toch naar deze school ging tot uw 14de, waarop u uiteindelijk tot de conclusie komt dat u ofwel naar Nasim Lesa of Qari Abdullah Lesa ging, dat er twee grote lesa waren en dat u zich niet kan herinneren naar welke u ging. Dit is echter niet geloofwaardig, aangezien u momenteel bijna 18 jaar bent en drie jaar lang, tot uw 14de, naar deze school ging. Er kan dus wel van u verwacht worden dat u zich minstens de naam van uw eigen school zou herinneren. Hiermee geconfronteerd verklaart u dat u klein was en niet altijd naar school ging en dat u door uw problemen alles vergat. Daarop gevraagd naar de namen van scholen in Abdulkhel vermeldt u Shaheed Gul Absar maar u zegt u daar niet ingeschreven was, dat er dichtbij een andere school was en dat u daar ging. U wordt ermee geconfronteerd dat u voordien wel zei dat u les volgde in Shaheed Gul Absar school. U reageert hierop dat u al die dingen vergat door uw problemen en omdat uw moeder overleed (gehoorverslag 5 oktober 2017, p. 6-7). Deze verklaring is niet afdoende om uit te leggen waarom u tegenstrijdige en vage verklaringen aflegt over de school waar u drie jaar lang les volgde. Het is namelijk zeer onwaarschijnlijk dat u een fout zou maken over de plaats waar u schoolliep indien u werkelijk in Achin woonde: het gaat namelijk gezien uw leeftijd om één van de essentiële elementen van uw dagdagelijkse activiteiten. Het feit dat u hierover geen eensluidende verklaringen aflegt is voor het CGVS een sterke aanwijzing van het feit dat uw leven zich in de jaren voor uw aansluiting bij het leger niet in Achin afspeelde. Bijkomend wijst het CGVS erop dat er in de beslissing over uw eerste asielaanvraag ook reeds werd opgemerkt dat u ongeloofwaardige verklaringen aflegde over uw studies. U wist met name niet hoe lang het groot schoolverlof in Nangarhar duurt of wanneer dit precies valt (beslissing X, p. 4). De tegenstrijdige informatie over uw school die u geeft bij uw tweede asielaanvraag versterkt de vaststelling die werd gedaan met betrekking tot uw eerste asielaanvraag, met name dat u geen eerlijke verklaringen aflegt over uw activiteiten in Afghanistan.

Ook met betrekking tot uw woonplaatsen in Achin legt u tegenstrijdige verklaringen af. U vermeldde bij uw eerste asielaanvraag bij DVZ dat u in Sra Kala geboren werd en daar uw hele leven leefde (verklaring DVZ, p. 1). Tijdens uw gehoor bij het CGVS verklaarde u dan dat u in Sra Kala geboren werd maar enkele jaren later naar Abdulkhel verhuisde (gehoorverslag X, p. 8), wat al niet strookt met uw eerste verklaring bij DVZ. In het kader van uw tweede asielaanvraag verklaart u opnieuw bij DVZ dat u in Sra Kala geboren werd en uw hele leven in Abdulkhel woonde (verklaring meervoudige aanvraag, p. 1). Tijdens het gehoor zegt u echter dat u nooit in Sra Kala woonde en er ook niet geboren werd. Er wordt u tot vier keer toe gevraagd of u ooit in een ander dorp dan Abdulkhel woonde, eventueel als kind. U antwoordt hierop ontkennend en verklaart dat u tijdens uw hele leven nooit ergens anders dan Abdulkhel woonde. Geconfronteerd met het feit dat u voordien zei dat u in Sra Kala werd geboren en daar enkele jaren woonde voor u naar Abdulkhel verhuisde, verklaart u dat u in Abdulkhel werd geboren en daar uw hele leven woonde. U zegt dat u Sra Kala vernoemde omdat u dacht dat men misschien Abdulkhel niet kende (gehoorverslag 5 oktober 2017, p. 11-12). Deze verklaring is echter niet toereikend, daar u bij uw eerste asielaanvraag wel degelijk Sra Kala en Abdulkhel noemde en expliciet aangaf dat u verhuisd was, en dit ook nog aangaf bij DVZ toen u uw tweede asielaanvraag indiende. Het

feit dat uw verklaringen over uw specifieke woonplaatsen in Achin over de verschillende asielaanvragen en gehoren heen niet coherent zijn, doet verder afbreuk aan de geloofwaardigheid van uw herkomst uit Achin. Er kan namelijk minstens van u verwacht worden dat u minstens eenduidige verklaringen aflegt over uw verschillende woonplaatsen in uw district van herkomst.

Naast uw gebrekkige verklaringen over uw eigen levensloop en activiteiten, slaagt er ook niet in een correct beeld te schetsen van de situatie in Achin vóór uw aansluiting bij het leger. U haalt een incident aan dat gebeurde toen u in Achin woonde, waarbij 96 Daesh leden werden gedood (gehoorverslag 5 oktober 2017, p. 7-8). U woont echter sinds maart-april 2013 niet meer in Achin. Volgens de informatie waarover het CGVS beschikt, en die toegevoegd is aan het administratief dossier is Daesh pas sinds 2014-2015 actief in Nangarhar. U wordt ermee geconfronteerd dat Daesh niet in Achin aanwezig was toen u er leefde, waarop u verklaart dat er veel waren en dat u zag hoe ze kwamen en regels oplegden aan de mensen (gehoorverslag 5 oktober 2017, p. 8). Er werd ook geen informatie teruggevonden over de dood van 96 Daesh leden bij clashes in Achin. Nochtans zou men kunnen verwachten dat een incident van dergelijke grootschalige omvang weerklank zou krijgen in de pers. Uw verklaringen over de aanwezigheid van Daesh in Achin in 2013 zijn dan ook een verdere indicatie van de ongeloofwaardigheid van uw verklaringen over uw herkomst uit Achin.

U legt bovendien vage verklaringen af over een zeer belangrijk conflict in het district Achin. Het gaat met name over het landconflict tussen twee Shinwari substaten, met name de Sepai en Ali Sherkel staten. U haalt dit conflict aan wanneer er gevraagd wordt naar een conflict tussen mensen in Achin. U hebt hier specifieke informatie over, met name dat het ging om een stuk woestijn, dat er verschillende mediatiepogingen waren en dat er een incident was waarbij Gul Agha Sherzai werd beschoten en er nadien veel leden van de twee staten sneuvelen (gehoorverslag 5 oktober 2017, p. 8-9). U verklaart dat het om de staten Mamandian en Peka Khowari gaat, die beiden Shinwari zijn en elk hun eigen district hebben. U weet niet van welke Shinwari substat de Mamandian zijn (gehoorverslag 5 oktober 2017, p. 9). Uit alle informatie waarover het CGVS beschikt blijkt echter dat het conflict tussen de Sepai en de Ali Sherkel substaten was. Gevraagd naar de Sepai verklaart u dat ze in het dorp Spayan achter het Achin districtcentrum wonen, maar dat ze niet betrokken waren bij het genoemde landconflict. U hebt nog nooit gehoord van de andere betrokken stat, de Ali Sherkel en noemt enkel enkele gelijkende namen (Ali Shakhel en Anzer Khel) wanneer u hiernaar gevraagd wordt. U weet ook niet wie de leiders waren van de Mamandian en de Peka Khowari staten tijdens het landconflict. Dit is erg opvallend aangezien u plots verklaart zelf Mamandian te zijn en dat uw broer drie dagen lang vocht in het conflict. U kent de leider van de Mamand echter niet en kent ook geen andere belangrijke mensen van de stat (gehoorverslag 5 oktober 2017, p. 11) en weet, zoals eerder gesteld, niet van welke substat de Mamandian zijn. Het CGVS concludeert dat u over enige informatie beschikt met betrekking tot een belangrijk incident in Achin, maar dit niet kan duiden in het kader van de statenrelaties in Achin. Wat des te opvallender is, is dat u verklaart lid te zijn van één van de betrokken staten bij het conflict maar geen informatie kan geven over het leiderschap van uw eigen stat of tot welke substat ze behoort.

Uw weet wel bepaalde specifieke zaken over het district Achin en de provincie Nangarhar. U kent de omliggende dorpen van Abdulkhel en weet waar ze liggen (gehoorverslag 5 oktober 2017, p. 3). U weet dat er een Amerikaanse en Afghaanse legerbasis was dichtbij de bazaar van Khani Khel (gehoorverslag 5 oktober 2017, p. 5) en kent het incident dat gebeurde op de begraafplaats in Khani Khel (gehoorverslag 5 oktober 2017, p. 6). Dit incident viseerde de broer van Haji Ghaleb. U vermeldt ook een explosie tijdens een begrafenisceremonie in Khani Khel, ongeveer anderhalf jaar voor de dood van uw moeder, midden-eind 2012 (gehoorverslag 5 oktober 2017, p. 9). Dit incident is echter niet teruggevonden in de op het CGVS beschikbare informatie.

Uw specifieke kennis over het district Achin en de provincie Nangarhar kan niet compenseren voor het feit dat u tegenstrijdige verklaringen aflegt over uw eigen levensloop in Achin en ook bepaalde kennis met betrekking tot het statenconflict in Achin en uw eigen stat ontbeert. Het CGVS is van mening dat kennis over de regio van herkomst belangrijk is, maar dat dit niet los kan beoordeeld worden van het feit dat u in staat moet zijn om coherente informatie te verschaffen over uw eigen levensloop en uw activiteiten in uw regio van herkomst.

Het valt het CGVS bovendien op dat u Haji Ghaleb vermeldt, maar verder geen informatie over hem hebt en niet weet waar hij vandaan komt (gehoorverslag 17 augustus 2017, p. 5). Haji Ghaleb is nochtans een gekend persoon in Nangarhar, die afkomstig is uit Khani Khel en die meerdere jaren opgesloten zat in Guantanamo Bay. Daarenboven vermeldt u dat u uw taskara ging halen toen u in het

leger ging, begin 2013, en dat u die kreeg van de persoon verantwoordelijk voor de taskara's, maar dat de gouverneur Haji Ghaleb is. Haji Ghaleb werd echter pas midden-eind 2015 benoemd tot districtshoofd van Achin en was dus niet in Achin toen u daar nog woonde.

Gelet op het geheel van bovenstaande vaststellingen hebt u niet aannemelijk gemaakt in de jaren voor uw aansluiting bij het leger daadwerkelijk te hebben verbleven in het district Achin gelegen in de provincie Nangarhar.

Bijkomend wijst het CGVS erop dat uw algemene geloofwaardigheid wordt aangetast doordat u bij uw tweede asielaanvraag volhoudt dat de verklaringen die u aflegde bij uw eerste asielaanvraag waarachtig waren. Het enige waar u toen niet de waarheid over zou hebben gesproken, was uw periode bij het leger (gehoorverslag 17 augustus 2017, p. 4). Er werd bij uw eerste asielaanvraag echter geen geloof gehecht aan het feit dat u school liep in Achin, daar op het land werkte en groenten vervoerde (beslissing X, p. 3-4). Toch blijft u volhouden dat deze verklaringen wel waarachtig waren. De ongeloofwaardigheid van uw verklaringen over het door u gevolgde onderwijs werden reeds eerder uiteengezet. U herhaalt bij uw tweede asielaanvraag ook dat u groenten vervoerde. Eerst zegt u dat het een maand lang was (gehoorverslag 5 oktober 2017, p. 6). U wordt dan geconfronteerd met het feit dat u bij uw eerste asielaanvraag zei dat u acht maanden in de groentensector werkte en dat dit niet geloofwaardig werd geacht. U verklaart dat u niet veel informatie had omdat u de groenten enkel vervoerde en niet verkocht (gehoorverslag 5 oktober 2017, p. 6). Zoals reeds gesteld in de beslissing in verband met uw eerste asielaanvraag, is het feit dat u de groenten enkel vervoerde geen afdoende verklaring waarom u geen enkele indicatie zou kunnen geven van de prijs van bijvoorbeeld aardappelen (beslissing X, p. 4). Dit argument blijft geldig, ook als u maar één maand groenten vervoerde. Daarenboven bent u tijdens uw tweede asielaanvraag niet coherent over het aantal maanden dat u groenten vervoerde. U zegt eerst dat dit één maand was, maar komt hier na confrontatie op terug en zegt dat u in de war was en dat het acht maanden waren (gehoorverslag 5 oktober 2017, p. 10). Ook uw werk op de velden werd niet geloofwaardig geacht bij uw eerste asielaanvraag, daar u geen correcte informatie kon geven over de seizoenen van de cultivering van verschillende gewassen (beslissing X, p. 4). Bij uw tweede asielaanvraag minimaliseert u verder uw hulp aan uw broer op het veld om uw gebrek aan kennis over de teelt op de gronden van uw familie te verklaren ("Ik werkte nooit heel de tijd met mijn broer soms bracht ik hem water, voedsel en soms schoffelde ik met hem als hij iets wou graven", gehoorverslag 5 oktober 2017, p. 7). Dit doet geen afbreuk aan het feit dat u, indien u in Achin woonde en uw familie gronden hadden waarop gewassen gecultiveerd werden, en u hier soms bij hielp, correcte informatie zou moeten kunnen geven over deze landbouwactiviteiten. Ook uit deze verklaringen kan het CGVS enkel weer concluderen dat u geen zicht geeft op uw activiteiten voor uw inschrijving in het leger. Het feit dat u blijft volharden in uw verklaringen over uw activiteiten bij uw tweede asielaanvraag doet afbreuk aan uw algemene geloofwaardigheid.

Hetzelfde geldt voor de door u in uw eerste asielaanvraag aangehaalde vervolgingsfeiten. U verklaart bij deze tweede aanvraag dat deze feiten echt gebeurd zijn (gehoorverslag 17 augustus 2017, p. 4). Reeds bij uw eerste asielaanvraag bleek echter dat deze feiten niet geloofwaardig zijn, vooreerst omdat er geen geloof werd gehecht aan uw recente herkomst. Daarenboven was er een belangrijke tegenstrijdigheid in uw verklaringen. U verklaarde namelijk bij aankomst aan de dienst Minteh dat u Afghanistan ontvluchtte omdat u gerekruteerd werd door Daesh (fiche Minteh, p. 3). Tijdens het gehoor verklaarde u echter dat het om rekrutering door de Taliban ging (gehoorverslag X, p. 14). Geconfronteerd met deze tegenstrijdigheid verklaart u dat u had verklaard dat het om een talib ging die Daesh kledij aanhad (gehoorverslag X, p. 17). Deze uitleg doet geen afbreuk aan voornoemde duidelijke tegenstrijdigheid aangezien u de taliban zelfs helemaal niet vermeldde bij Minteh en ook nergens tijdens uw gehoor vermeldde dat de taliban die u aanspraken als Daesh strijders gekleed waren. Uw verklaringen over de door u ondergane vervolging zijn daarenboven erg onwaarschijnlijk. Uit de informatie waarover het CGVS beschikt blijkt namelijk dat de taliban hun toevlucht niet moeten nemen tot gedwongen rekrutering, aangezien er zich voldoende vrijwilligers aansluiten vanuit de lokale stamstructuren. Uw voorstelling van de feiten stemt ook in het geheel niet overeen met de informatie waarover het CGVS beschikt en die bijgevoegd is aan het administratief dossier. Daaruit blijkt immers dat rekrutering door de taliban doorgaans gebaseerd is op de lokale verankering. Er wordt beroep gedaan op familiale en clanloyaliteit, tribale banden, persoonlijke vriendschappen en sociale netwerken, madrassa, studentenkringen en gemeenschappelijke belangen (zie toegevoegde informatie administratieve dossier). Dat geen enkele van deze elementen aanwezig is in het door u voorgehouden relaas, roept vragen op. U wordt driemaal met deze vaststelling geconfronteerd en er wordt u gevraagd waarom in uw geval men wel aan rechtstreekse rekrutering doet maar u herhaalt enkel steeds opnieuw dat de taliban jongens verplicht om zich bij hen aan te sluiten (gehoorverslag X, p. 17), wat niet

verklaart waarom de elementen van taliban-rekrutering zoals deze in de informatie over Afghanistan worden beschreven generlei in uw relaas voorkomen. Enkele andere onwaarschijnlijkheden in uw relaas zetten de geloofwaardigheid ervan verder op de helling. Zo verklaart u dat de taliban u bij u thuis kwamen zoeken, dat uw moeder de politie belde en dat uw moeder omkwam bij een daaropvolgend conflict aan uw huis tussen de politie en de taliban. U bleef echter nadien nog drie dagen in het huis wonen, waar u duidelijk in gevaar was. U verklaart hierover dat u dat deed omdat u dacht dat het probleem voorbij was omdat de taliban opgepakt waren en dat u en uw familie dachten dat er geen incidenten meer zouden zijn (gehoorverslag X, p. 16-17). Dit is echter niet logisch, aangezien uw familie er de oorzaak van was dat een aantal taliban door de politie werden opgepakt. Niet alleen weigerde u dus de taliban te vervoegen, u had hen ook verraden. Het probleem was dus enkel groter gevonden en het is dan ook erg opvallend dat u toch besloot gewoon thuis te blijven, waar de taliban u gemakkelijk konden vinden. Daarenboven haalde u tijdens het gehoor een dreigbrief aan, die u bij de twee interviews voordien (bij Minteh en DVZ) niet had vermeld. U zegt hierover dat u het wel had vermeld maar dat de tolk het misschien niet had begrepen (gehoorverslag X, p. 17). Het afschuiven van deze inconsistentie in uw relaas op de tolk remedieert ze niet. Ze doet dan ook verder afbreuk doet aan de geloofwaardigheid van uw verklaringen. Daarenboven weet u niet waar deze brief zich bevindt of wat uw broer ermee gedaan heeft (gehoorverslag X, p. 14). U weet ook niet of de vrienden die met u in de carwash waren, en die ook door de taliban werden aangesproken, uiteindelijk de taliban vervoegden of niet (gehoorverslag X, p. 15). Uit het geheel van inconsistenties en onwaarschijnlijkheden van uw relaas over rekrutering door de taliban besluit het CGVS dat dit niet geloofwaardig is. Dat u volhardt in dit relaas, ondanks het feit dat u er bij de gehoren in het kader van uw tweede asielaanvraag uitdrukkelijk op gewezen werd dat het belangrijk was dat u nu over alles de waarheid vertelde (gehoorverslag 17 augustus 2017, p. 2; gehoorverslag 5 oktober 2017, p. 2), doet afbreuk aan uw algemene geloofwaardigheid. U bent met deze vaststelling geconfronteerd maar u bleef desalniettemin volharden in uw verklaringen (gehoorverslag 17 augustus 2017, p. 4).

Ook de problemen die u in het kader van deze tweede asielaanvraag aanhaalt in verband met uw werk in het leger zijn niet geloofwaardig. U verklaart dat u na anderhalf jaar afwezigheid in Marko kwam, daar na 19 uur aankwam en de volgende dag om 10 uur terug vertrok (gehoorverslag 17 augustus 2017, p. 13). U was dus slechts één nacht aanwezig in Marko. Er gebeurde volgens u in die tijdsspanne ook niet specifiek, u was gewoon thuis bij uw oom (gehoorverslag 17 augustus 2017, p. 13). Toch zouden de taliban u in die zeer korte tijd hebben opgemerkt en door hebben gehad dat u bij het leger zat. Dit is onwaarschijnlijk, te meer daar de taliban tijdens uw anderhalf jaar afwezigheid uw oom nooit over u hadden aangesproken (gehoorverslag 17 augustus 2017, p. 14). U verklaart dat de taliban uw aanwezigheid opspeurden via spionnen. U had bovendien een militaire haarstijl en droeg een rugzak van het leger (gehoorverslag 17 augustus 2017, p. 14). Het is opvallend dat u, wanneer u duidelijk herkenbaar bent als militair, zich begeeft naar een plaats waar veel taliban spionnen zijn en volgens u de taliban heel actief is (gehoorverslag 17 augustus 2017, p. 3). U verklaart hierover dat u geen andere plaats had om naar toe te gaan. Dan is het nog niet logisch dat u het risico nam een legerzak te dragen. Hiermee geconfronteerd verandert u uw verklaringen en zegt u dat het eigenlijk een gewone rugzak was die men in de stad kon kopen en die kleiner was dan die van het leger (gehoorverslag 17 augustus 2017, p. 14). Aangezien u voordien sprak over een "grote rugzak van het leger" (gehoorverslag 17 augustus 2017, p. 14) is het duidelijk dat u uw verklaringen aanpast om de inconsistenties in uw verhaal te verantwoorden. Daarenboven is het niet waarschijnlijk dat uw oom u pas de dag nadat de taliban hem aanspraken u belde om u te verwittigen dat de taliban u zocht. Uw oom wilde namelijk niet dat u nog naar zijn huis kwam omdat u hem in de problemen zou kunnen brengen (gehoorverslag 17 augustus 2017, p. 13). Aangezien uw oom duidelijk bang was voor zijn eigen veiligheid is het vreemd dat hij u niet meteen belde om te zeggen dat u niet moest terugkomen. Het risico bestond namelijk dat u reeds onderweg was naar huis en dat u uw oom in gevaar zou brengen. Hiermee geconfronteerd zegt u twee dingen: eerst dat uw oom u misschien 's nachts niet kon bellen en meteen daarna dat u aan uw oom had gezegd dat u zou bellen voor u naar huis kwam en hij misschien wachtte op uw telefoontje, maar uiteindelijk toch besloot u te bellen (gehoorverslag 17 augustus 2017, p. 14). Deze uitleg houdt weinig steek. Het gesprek tussen uw oom en de taliban was namelijk erg alarmerend: ze hadden hem verteld dat uw oom u aan hen moest geven en dat ze anders zijn huis gingen opblazen (gehoorverslag 17 augustus 2017, p. 13). Uw oom was dan ook erg verontrust door dit gesprek en wou niet meer dat u naar zijn huis kwam. Het is dan ook niet logisch dat hij tot de dag na het gesprek zou wachten om u hierover te informeren. Het CGVS merkt bijkomend op dat u verklaart geen contact meer te hebben met uw oom omdat u zijn nummer kwijtgeraakte. Ook uw broer heeft geen contact meer genomen met uw oom nadat het jullie verboden werd nog bij uw oom langs te gaan. Dit is opvallend, aangezien uw oom jullie toch enige bijkomende informatie zou kunnen verschaffen over de

huidige stand van zaken in verband met uw problemen en of de taliban u nog zoekt. U verklaart hierover enkel dat u niemand hebt om contact mee op te nemen (gehoorverslag 17 augustus 2017, p. 15).

Ook uw bewering dat u bij terugkeer naar Afghanistan problemen zou kennen met de taliban omdat u in België bent geweest en "katholiek geworden" bent is niet geloofwaardig. Op geen enkel moment tijdens de drie gehoren haalde u aan dat u bekeerd bent en u gaf als religie bij DVZ bij uw tweede asielaanvraag nog steeds aan dat u soennitisch moslim bent (verklaring meervoudige aanvraag, p. 1). U verklaart hierover eerst dat iedereen die uit Afghanistan vlucht problemen had met de taliban, en als ze na tien jaar terugkeren krijgen ze opnieuw problemen met de taliban. Wanneer er wordt doorgevraagd blijkt echter dat u niemand kent die naar het buitenland ging en problemen had bij terugkeer (gehoorverslag 17 augustus 2017, p. 15).

Uit bovenstaande concludeert het CGVS dat u het niet aannemelijk maakt dat u gegronde redenen heeft om te vrezen voor vervolging in vluchtelingenrechtelijke zin en bestaan er evenmin zwaarwegende gronden om aan te nemen dat u bij een terugkeer naar uw land van herkomst een reëel risico zou lopen op ernstige schade in de zin van artikel 48/4, § 2, a) en b) van de Vreemdelingenwet.

De subsidiaire beschermingsstatus kan niettemin worden verleend indien het aannemelijk is dat een asielzoeker een reëel risico op ernstige schade loopt dat losstaat van het risico voortvloeiende uit het ongeloofwaardige asielrelaas, meer in het bijzonder met toepassing van artikel 48/4, §2, c) van de Vreemdelingenwet. Artikel 48/4, §2, c) van de Vreemdelingenwet beoogt immers bescherming te bieden in de uitzonderlijke situatie dat de mate van willekeurig geweld in het aan de gang zijnde gewapend conflict in het land van herkomst dermate hoog is dat zwaarwegende gronden bestaan om aan te nemen dat een burger die terugkeert naar het betrokken land of, in voorkomend geval, naar het betrokken gebied, louter door zijn aanwezigheid aldaar een reëel risico loopt op de in voornoemd artikel van de Vreemdelingenwet bedoelde ernstige bedreiging.

Dienaangaande dient opgemerkt te worden dat vele Afghanen binnen Afghanistan verhuisd zijn (eventueel na een eerder verblijf in het buitenland). De geboorteplaats en de oorspronkelijke verblijfplaats(en) vormen derhalve niet noodzakelijk de (actuele) plaats of regio van herkomst. Het aantonen van de laatste verblijfplaats(en) binnen Afghanistan is dan ook essentieel, vermits er op grond van artikel 48/5, § 3 van de Vreemdelingenwet geen behoefte aan bescherming is indien een asielzoeker afkomstig is uit een regio waar er geen risico op ernstige schade aanwezig is of als de asielzoeker over de mogelijkheid beschikt zich in zo'n regio te vestigen. Bijgevolg kan een asielzoeker, met betrekking tot de vraag of hij bij terugkeer een reëel risico loopt op ernstige schade in de zin van artikel 48/4, §2, c) van de Vreemdelingenwet, dan ook niet volstaan met een loutere verwijzing naar zijn Afghaanse nationaliteit doch moet hij enig verband met zijn persoon aannemelijk maken ook al is daartoe geen bewijs van individuele bedreiging vereist. U maakt zelf het bewijs van een dergelijk verband met uw persoon onmogelijk door geen duidelijkheid te scheppen over uw voorgehouden verblijfplaatsen in en/of feitelijke herkomst uit Afghanistan.

U werd tijdens de gehoren op de zetel van het CGVS nochtans uitdrukkelijk gewezen op het belang van het afleggen van correcte verklaringen (gehoorverslag 17 augustus 2017, p. 2; gehoorverslag 5 oktober 2017, p. 2). U werd in de loop van het tweede gehoor uitdrukkelijk geconfronteerd met de vaststelling dat er belangrijke twijfels bestonden betreffende uw verklaringen over activiteiten en verblijf in Achin (gehoorverslag 5 oktober 2017, p. 7, 10) (...) U werd er daarbij op gewezen dat het voor de beoordeling van uw asielaanvraag van uitermate groot belang is dat u een duidelijk zicht geeft op uw eerdere verblijfplaatsen voor uw komst naar België en dat het geen probleem hoeft te zijn als u ergens anders woonde voor u met het leger in Kandahar zat, maar dat u hier wel de waarheid over moet vertellen. Er werd ook beklemtoond dat indien u het CGVS niet duidelijk maakt waar en onder welke omstandigheden u gedurende de laatste jaren voor uw komst naar België werkelijk heeft verbleven en geen correct zicht biedt op uw werkelijke leefsituatie, u evenmin de door u aangehaalde nood aan bescherming aannemelijk maakt. U volhardt echter in uw verklaringen (gehoorverslag 5 oktober 2017, p. 5, 11). U zegt ook dat u veel dingen vergat nadat u bij het leger ging en dat het feit dat u garanties moest geven door het voorleggen van de taskara's van uw vader en grootvader bij uw inschrijving in het leger, staat dat u van Achin bent (gehoorverslag 5 oktober 2017, p. 10). Deze verklaring voldoet echter niet, aangezien er wel van u verwacht kan worden dat u zich zaken herinnert die betrekking hebben op uw eigen activiteiten en leefwereld in Achin. Daarenboven legt u geen enkel document van het leger neer dat staat dat u de taskara's van uw grootvader en vader uit Achin gaf. Zelfs als u deze taskara's zou neerleggen, kunnen deze niet staven dat u tot 2013 in Achin verbleef.

Uit bovenstaande vaststellingen blijkt dat u niet de waarheid heeft verteld over waar u verbleven heeft voor uw komst naar België. Ondanks het feit dat het CGVS u uitgebreid de kans heeft geboden hierover klaarheid te scheppen, blijft u ook na confrontatie met de bevindingen van het CGVS volharden in uw verklaringen, dit in weerwil van de plicht tot medewerking die op uw schouders rust. Door uw gebrekkige medewerking op dit punt verkeert het Commissariaat-generaal in het ongewisse over waar u voor uw dienst bij het leger in Kandahar in Afghanistan of elders leefde, onder welke omstandigheden, en om welke redenen u uw werkelijke streek van herkomst verlaten heeft. Door bewust de ware toedracht op dit punt, dat de kern van uw asielrelaas raakt, te verzwijgen maakt u bijgevolg niet aannemelijk dat u bij een terugkeer naar Afghanistan een reëel risico op ernstige schade loopt.

Het CGVS benadrukt dat het uw taak is om de verschillende elementen van uw relaas toe te lichten en alle nodige elementen voor de beoordeling van uw asielaanvraag aan te reiken. Het CGVS erkent tegelijkertijd dat het een samenwerkingsplicht heeft, in de zin dat het de door u aangebrachte elementen moet beoordelen rekening houdend met de informatie over het land van herkomst en dat het er toe gehouden is na te gaan of er onder de door u aangebrachte elementen, elementen zijn die wijzen op een gegronde vrees of een reëel risico en die zo nodig bijkomend te onderzoeken. Een onderzoek in die zin werd uitgevoerd. Rekening houdend met alle relevante feiten in verband met uw land van herkomst, en na een grondig onderzoek van alle door u afgelegde verklaringen en de door u overgelegde stukken dient evenwel besloten te worden dat er in uw hoofde geen elementen voorhanden zijn die wijzen op een gegronde vrees tot vervolging of een reëel risico op ernstige schade bij terugkeer.

De documenten die u neerlegt kunnen bovenstaande vaststellingen niet weerleggen. Met betrekking tot uw taskara merkt het CGVS vooreerst op dat deze werd afgeleverd op 1 september 2015 en dat u verklaart dat deze taskara door uw broer werd aangemaakt na uw vertrek uit Afghanistan (verklaring DVZ, p. 8). Deze taskara kan uw recente herkomst uit Achin dus niet staven. Uit de op het CGVS beschikbare informatie blijkt bovendien dat de bewijswaarde van documenten uit Afghanistan erg gering is. Gezien het erg makkelijk is om dergelijke documenten te laten aanmaken in Afghanistan, kan ook het louter voorleggen van deze documenten, in de afwezigheid van geloofwaardige verklaringen, uw herkomst niet aannemelijk maken. U verklaart met betrekking tot uw taskara zelf dat u een valse andere taskara liet maken waarop u 18 jaar oud was, om bij het leger te kunnen gaan (gehoorverslag 17 augustus 2017, p. 4). Dit bevestigt voornoemde stelling met betrekking tot de betrouwbaarheid van Afghaanse taskara's. U legt ook enkele foto's neer van uzelf met uw broer en vrienden in velden, en van u en uw neef in een rivier. Er kan uit deze foto's niet worden afgeleid waar of wanneer ze werden getrokken. De foto's van uzelf in uniform staven enkel dat u tewerkgesteld was bij het Afghaanse leger. Zij staven noch uw herkomst, noch de problemen die u verklaart gekend te hebben door uw werk als militair. De foto's en video's van uw broer kunnen enkel staven dat u een broer hebt die ook in het leger werkt.

C. Conclusie

Op basis van de elementen uit uw dossier, kom ik tot de vaststelling dat u niet als vluchteling in de zin van artikel 48/3 van de Vreemdelingenwet kan worden erkend. Verder komt u niet in aanmerking voor subsidiaire bescherming in de zin van artikel 48/4 van de Vreemdelingenwet.

Ik vestig de aandacht van de Staatssecretaris voor Asiel en Migratie op het feit dat u minderjarig bent en dat bijgevolg het Verdrag inzake de rechten van het kind van 20 november 1989, geratificeerd door België, op u moet worden toegepast.”

2. Over de gegrondheid van het beroep

2.1. In het enige middel voert verzoeker de schending aan van de artikelen 48/3, 48/4, 48/5 en 62 van de Vreemdelingenwet, van de artikelen 2 en 3 van de wet van 29 juli 1991 betreffende de uitdrukkelijke motivering van de bestuurshandelingen, van de zorgvuldigheidsverplichting en van het redelijkheidsbeginsel.

2.2. Ingevolge artikel 49/3 van de Vreemdelingenwet wordt de asielaanvraag van verzoekende partij in hetgeen volgt bij voorrang onderzocht in het kader van het Verdrag van Genève, zoals bepaald in artikel 48/3, en vervolgens in het kader van artikel 48/4.

De Raad dient daarbij een arrest te vellen dat op afdoende wijze gemotiveerd is en geeft aan om welke redenen verzoekende partij al dan niet voldoet aan de criteria zoals bepaald in artikelen 48/3 en 48/4

van de Vreemdelingenwet. Gelet op het devolutieve karakter van onderhavig beroep, dient hij daarbij niet noodzakelijk in te gaan op alle aangevoerde argumenten.

2.3. Uit de artikelen 48/6 en 48/7 van de Vreemdelingenwet die de omzetting betreffen van artikel 4, §§ 4 en 5, van de richtlijn 2011/95/EU en bijgevolg in het licht van artikel 4 van de richtlijn 2011/95/EU dienen gelezen te worden, volgt dat het in de eerste plaats aan de asielzoeker toekomt om de nodige relevante elementen te verschaffen om over te kunnen gaan tot een onderzoek van zijn aanvraag. De bevoegde overheid, in dit geval de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen, heeft tot taak de relevante elementen van de asielaanvraag te onderzoeken en te beoordelen in samenwerking met de verzoeker. De beoordeling van een verzoek om internationale bescherming moet plaatsvinden op individuele basis en hierbij moet onder meer rekening worden gehouden met alle relevante informatie in verband met het land van herkomst op het tijdstip waarop een beslissing inzake het verzoek wordt genomen, met inbegrip van de wettelijke en bestuursrechtelijke bepalingen die gelden in het land van herkomst en de wijze waarop deze worden toegepast. Twijfels over bepaalde aspecten van een relaas ontslaan de bevoegde overheid niet van de opdracht de vrees voor vervolging of een reëel risico op ernstige schade betreffende die elementen waar geen twijfel over bestaat, te toetsen. Het moet in deze evenwel gaan om die elementen die de nood aan internationale bescherming kunnen rechtvaardigen.

2.4. In navolging van het Commissariaat-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen kan de Raad geen geloof hechten aan verzoekers asielrelaas. Het Commissariaat-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen stelde dan ook terecht het volgende vast:

“Na grondig onderzoek van uw verklaringen, van de concrete en actuele situatie in uw land van herkomst en van alle elementen uit uw dossier, blijkt dat de vluchtelingenstatus of de subsidiaire beschermingsstatus zoals bedoeld in artikel 48/4 van de Vreemdelingenwet u niet kan worden toegekend.

Op een asielzoeker rust de verplichting om van bij aanvang van de procedure zijn volle medewerking te verlenen bij het verschaffen van informatie over zijn asielaanvraag, waarbij het aan hem is om de nodige feiten en relevante elementen aan te brengen bij de Commissaris-generaal, zodat deze kan beslissen over de asielaanvraag. Deze medewerkingsplicht vereist van u dat u correcte verklaringen aflegt en waar mogelijk documenten voorlegt met betrekking tot uw identiteit, uw nationaliteit, de landen en plaatsen van eerder verblijf, eerdere asielverzoeken, reisroutes en reisdocumenten. Niettegenstaande u bij de aanvang van uw gehoren uitdrukkelijk gewezen werd op de medewerkingsplicht die op uw schouders rust (gehoorverslag 17 augustus 2017, p. 2, gehoorverslag 5 oktober 2017, p. 2) blijkt uit het geheel van de door u afgelegde verklaringen en de door u voorgelegde stukken duidelijk dat u niet heeft voldaan aan deze plicht tot medewerking.

Er werd immers vastgesteld dat er geen geloof kan worden gehecht aan uw beweerde verblijf in het district Achin, provincie Nangarhar, Afghanistan. Dit is nochtans belangrijk voor de inschatting van uw vrees voor vervolging en uw nood aan subsidiaire bescherming. Het belang duidelijkheid te verschaffen over uw feitelijke herkomst en uw eerdere verblijfplaatsen kan niet genoeg benadrukt worden. De werkelijke streek van herkomst is van essentieel belang voor het onderzoek van de nood aan internationale bescherming. Het is immers de streek van feitelijke herkomst in functie waarvan de vrees voor vervolging en het risico op ernstige schade zal onderzocht worden. Indien doorheen het onderzoek van het dossier moet worden vastgesteld dat een asielzoeker geen zicht biedt op zijn reële verblijfssituatie of regio van herkomst, dient te worden besloten dat de asielmotieven, die zich er zouden hebben voorgedaan, niet aangetoond worden. Een asielzoeker die over zijn eerdere verblijfplaatsen ongeloofwaardige verklaringen aflegt en daardoor het voor de asielinstanties onmogelijk maakt vast te stellen dat hij ook werkelijk afkomstig is uit een streek waar er een risico op ernstige schade bestaat en of hij niet de mogelijkheid heeft zich in een streek te vestigen waar geen zo een risico bestaat, maakt bovendien niet aannemelijk dat hij nood heeft aan subsidiaire bescherming.

U heeft het CGVS niet kunnen overtuigen van uw herkomst uit het district Achin in de provincie Nangarhar. U legt vooreerst tegenstrijdige verklaringen af over uw eigen levensloop en activiteiten in Afghanistan. Daarenboven is uw kennis over de situatie in Achin in de periode voor uw aansluiting bij het leger niet toereikend.

Het valt het CGVS ten eerste erg op dat u zeer duidelijk tegenstrijdige verklaringen aflegt over de school waar u les volgde in Achin. In het kader van uw eerste asielaanvraag verklaarde u dat u naar de Shaheed Gul Abzar High School ging (gehoorverslag X, p. 8). Bij uw tweede asielaanvraag verklaart u

plots dat u niet meer weet naar welke school u ging in Achin en dat het niet Shaheed Gul Absar was. Gevraagd naar de naam van uw school verklaart u eerst "lesa van Qari Abdullah maar nee, ik vergat de naam, ik herinner me de naam niet, ik vergat het" en dan dat u het niet meer weet. Er wordt u gevraagd om goed na te denken omdat u toch naar deze school ging tot uw 14de, waarop u uiteindelijk tot de conclusie komt dat u ofwel naar Nasim Lesa of Qari Abdullah Lesa ging, dat er twee grote lesa waren en dat u zich niet kan herinneren naar welke u ging. Dit is echter niet geloofwaardig, aangezien u momenteel bijna 18 jaar bent en drie jaar lang, tot uw 14de, naar deze school ging. Er kan dus wel van u verwacht worden dat u zich minstens de naam van uw eigen school zou herinneren. Hiermee geconfronteerd verklaart u dat u klein was en niet altijd naar school ging en dat u door uw problemen alles vergat. Daarop gevraagd naar de namen van scholen in Abdulkhel vermeldt u Shaheed Gul Absar maar u zegt u daar niet ingeschreven was, dat er dichtbij een andere school was en dat u daar ging. U wordt ermee geconfronteerd dat u voordien wel zei dat u les volgde in Shaheed Gul Absar school. U reageert hierop dat u al die dingen vergat door uw problemen en omdat uw moeder overleed (gehoorverslag 5 oktober 2017, p. 6-7). Deze verklaring is niet afdoende om uit te leggen waarom u tegenstrijdige en vage verklaringen aflegt over de school waar u drie jaar lang les volgde. Het is namelijk zeer onwaarschijnlijk dat u een fout zou maken over de plaats waar u schoolliep indien u werkelijk in Achin woonde: het gaat namelijk gezien uw leeftijd om één van de essentiële elementen van uw dagdagelijkse activiteiten. Het feit dat u hierover geen eensluidende verklaringen aflegt is voor het CGVS een sterke aanwijzing van het feit dat uw leven zich in de jaren voor uw aansluiting bij het leger niet in Achin afspeelde. Bijkomend wijst het CGVS erop dat er in de beslissing over uw eerste asielaanvraag ook reeds werd opgemerkt dat u ongeloofwaardige verklaringen aflegde over uw studies. U wist met name niet hoe lang het groot schoolverlof in Nangarhar duurt of wanneer dit precies valt (beslissing 15/29582, p. 4). De tegenstrijdige informatie over uw school die u geeft bij uw tweede asielaanvraag versterkt de vaststelling die werd gedaan met betrekking tot uw eerste asielaanvraag, met name dat u geen eerlijke verklaringen aflegt over uw activiteiten in Afghanistan.

Ook met betrekking tot uw woonplaatsen in Achin legt u tegenstrijdige verklaringen af. U vermeldde bij uw eerste asielaanvraag bij DVZ dat u in Sra Kala geboren werd en daar uw hele leven leefde (verklaring DVZ, p. 1). Tijdens uw gehoor bij het CGVS verklaarde u dan dat u in Sra Kala geboren werd maar enkele jaren later naar Abdulkhel verhuisde (gehoorverslag 15/29582, p. 8), wat al niet strookt met uw eerste verklaring bij DVZ. In het kader van uw tweede asielaanvraag verklaart u opnieuw bij DVZ dat u in Sra Kala geboren werd en uw hele leven in Abdulkhel woonde (verklaring meervoudige aanvraag, p. 1). Tijdens het gehoor zegt u echter dat u nooit in Sra Kala woonde en er ook niet geboren werd. Er wordt u tot vier keer toe gevraagd of u ooit in een ander dorp dan Abdulkhel woonde, eventueel als kind. U antwoordt hierop ontkennend en verklaart dat u tijdens uw hele leven nooit ergens anders dan Abdulkhel woonde. Geconfronteerd met het feit dat u voordien zei dat u in Sra Kala werd geboren en daar enkele jaren woonde voor u naar Abdulkhel verhuisde, verklaart u dat u in Abdulkhel werd geboren en daar uw hele leven woonde. U zegt dat u Sra Kala vernoemde omdat u dacht dat men misschien Abdulkhel niet kende (gehoorverslag 5 oktober 2017, p. 11-12). Deze verklaring is echter niet toereikend, daar u bij uw eerste asielaanvraag wel degelijk Sra Kala en Abdulkhel noemde en expliciet aangaf dat u verhuisd was, en dit ook nog aangaf bij DVZ toen u uw tweede asielaanvraag indiende. Het feit dat uw verklaringen over uw specifieke woonplaatsen in Achin over de verschillende asielaanvragen en gehoren heen niet coherent zijn, doet verder afbreuk aan de geloofwaardigheid van uw herkomst uit Achin. Er kan namelijk minstens van u verwacht worden dat u minstens eenduidige verklaringen aflegt over uw verschillende woonplaatsen in uw district van herkomst.

Naast uw gebrekkige verklaringen over uw eigen levensloop en activiteiten, slaagt er ook niet in een correct beeld te schetsen van de situatie in Achin vóór uw aansluiting bij het leger. U haalt een incident aan dat gebeurde toen u in Achin woonde, waarbij 96 Daesh leden werden gedood (gehoorverslag 5 oktober 2017, p. 7-8). U woont echter sinds maart-april 2013 niet meer in Achin. Volgens de informatie waarover het CGVS beschikt, en die toegevoegd is aan het administratief dossier is Daesh pas sinds 2014-2015 actief in Nangarhar. U wordt ermee geconfronteerd dat Daesh niet in Achin aanwezig was toen u er leefde, waarop u verklaart dat er veel waren en dat u zag hoe ze kwamen en regels oplegden aan de mensen (gehoorverslag 5 oktober 2017, p. 8). (...) Uw verklaringen over de aanwezigheid van Daesh in Achin in 2013 zijn dan ook een verdere indicatie van de ongeloofwaardigheid van uw verklaringen over uw herkomst uit Achin.

U legt bovendien vage verklaringen af over een zeer belangrijk conflict in het district Achin. Het gaat met name over het landconflict tussen twee Shinwari substaten, met name de Sepai en Ali Sherkel staten. U haalt dit conflict aan wanneer er gevraagd wordt naar een conflict tussen mensen in Achin. U hebt hier specifieke informatie over, met name dat het ging om een stuk woestijn, dat er verschillende

mediatiepogingen waren en dat er een incident was waarbij Gul Agha Sherzai werd beschoten en er nadien veel leden van de twee stammen sneuvelen (gehoorverslag 5 oktober 2017, p. 8-9). U verklaart dat het om de stammen Mamandian en Peka Khowari gaat, die beiden Shinwari zijn en elk hun eigen district hebben. U weet niet van welke Shinwari substam de Mamandian zijn (gehoorverslag 5 oktober 2017, p. 9). Uit alle informatie waarover het CGVS beschikt blijkt echter dat het conflict tussen de Sepai en de Ali Sherkel substammen was. Gevraagd naar de Sepai verklaart u dat ze in het dorp Spayan achter het Achin districtscentrum wonen, maar dat ze niet betrokken waren bij het genoemde landconflict. U hebt nog nooit gehoord van de andere betrokken stam, de Ali Sherkel en noemt enkel enkele gelijkende namen (Ali Shakhel en Anzer Khel) wanneer u hiernaar gevraagd wordt. U weet ook niet wie de leiders waren van de Mamandian en de Peka Khowari stammen tijdens het landconflict. Dit is erg opvallend aangezien u plots verklaart zelf Mamandian te zijn en dat uw broer drie dagen lang vocht in het conflict. U kent de leider van de Mamand echter niet en kent ook geen andere belangrijke mensen van de stam (gehoorverslag 5 oktober 2017, p. 11) en weet, zoals eerder gesteld, niet van welke substam de Mamandian zijn. Het CGVS concludeert dat u over enige informatie beschikt met betrekking tot een belangrijk incident in Achin, maar dit niet kan duiden in het kader van de stammenrelaties in Achin. Wat des te opvallender is, is dat u verklaart lid te zijn van één van de betrokken stammen bij het conflict maar geen informatie kan geven over het leiderschap van uw eigen stam of tot welke substam ze behoort.

Uw weet wel bepaalde specifieke zaken over het district Achin en de provincie Nangarhar. U kent de omliggende dorpen van Abdulkhel en weet waar ze liggen (gehoorverslag 5 oktober 2017, p. 3). U weet dat er een Amerikaanse en Afghaanse legerbasis was dichtbij de bazaar van Khani Khel (gehoorverslag 5 oktober 2017, p. 5) en kent het incident dat gebeurde op de begraafplaats in Khani Khel (gehoorverslag 5 oktober 2017, p. 6). Dit incident viseerde de broer van Haji Ghaleb. (...)

Uw specifieke kennis over het district Achin en de provincie Nangarhar kan niet compenseren voor het feit dat u tegenstrijdige verklaringen aflegt over uw eigen levensloop in Achin en ook bepaalde kennis met betrekking tot het stammenconflict in Achin en uw eigen stam ontbeert. Het CGVS is van mening dat kennis over de regio van herkomst belangrijk is, maar dat dit niet los kan beoordeeld worden van het feit dat u in staat moet zijn om coherente informatie te verschaffen over uw eigen levensloop en uw activiteiten in uw regio van herkomst.

(...)

Gelet op het geheel van bovenstaande vaststellingen hebt u niet aannemelijk gemaakt in de jaren voor uw aansluiting bij het leger daadwerkelijk te hebben verbleven in het district Achin gelegen in de provincie Nangarhar.

Bijkomend wijst het CGVS erop dat uw algemene geloofwaardigheid wordt aangetast doordat u bij uw tweede asielaanvraag volhoudt dat de verklaringen die u aflegde bij uw eerste asielaanvraag waarachtig waren. Het enige waar u toen niet de waarheid over zou hebben gesproken, was uw periode bij het leger (gehoorverslag 17 augustus 2017, p. 4). Er werd bij uw eerste asielaanvraag echter geen geloof gehecht aan het feit dat u school liep in Achin, daar op het land werkte en groenten vervoerde (beslissing X, p. 3-4). Toch blijft u volhouden dat deze verklaringen wel waarachtig waren. De ongeloofwaardigheid van uw verklaringen over het door u gevolgde onderwijs werden reeds eerder uiteengezet. U herhaalt bij uw tweede asielaanvraag ook dat u groenten vervoerde. Eerst zegt u dat het een maand lang was (gehoorverslag 5 oktober 2017, p. 6). U wordt dan geconfronteerd met het feit dat u bij uw eerste asielaanvraag zei dat u acht maanden in de groentensector werkte en dat dit niet geloofwaardig werd geacht. U verklaart dat u niet veel informatie had omdat u de groenten enkel vervoerde en niet verkocht (gehoorverslag 5 oktober 2017, p. 6). Zoals reeds gesteld in de beslissing in verband met uw eerste asielaanvraag, is het feit dat u de groenten enkel vervoerde geen afdoende verklaring waarom u geen enkele indicatie zou kunnen geven van de prijs van bijvoorbeeld aardappelen (beslissing X, p. 4). Dit argument blijft geldig, ook als u maar één maand groenten vervoerde. Daarenboven bent u tijdens uw tweede asielaanvraag niet coherent over het aantal maanden dat u groenten vervoerde. U zegt eerst dat dit één maand was, maar komt hier na confrontatie op terug en zegt dat u in de war was en dat het acht maanden waren (gehoorverslag 5 oktober 2017, p. 10). Ook uw werk op de velden werd niet geloofwaardig geacht bij uw eerste asielaanvraag, daar u geen correcte informatie kon geven over de seizoenen van de cultivering van verschillende gewassen (beslissing X, p. 4). Bij uw tweede asielaanvraag minimaliseert u verder uw hulp aan uw broer op het veld om uw gebrek aan kennis over de teelt op de gronden van uw familie te verklaren ("Ik werkte nooit heel de tijd met mijn broer soms bracht ik hem water, voedsel en soms schoffelde ik met hem als hij iets wou graven",

gehoorverslag 5 oktober 2017, p. 7). Dit doet geen afbreuk aan het feit dat u, indien u in Achin woonde en uw familie gronden hadden waarop gewassen gecultiveerd werden, en u hier soms bij hielp, correcte informatie zou moeten kunnen geven over deze landbouwactiviteiten. Ook uit deze verklaringen kan het CGVS enkel weer concluderen dat u geen zicht geeft op uw activiteiten voor uw inschrijving in het leger. Het feit dat u blijft volharden in uw verklaringen over uw activiteiten bij uw tweede asielaanvraag doet afbreuk aan uw algemene geloofwaardigheid.

Hetzelfde geldt voor de door u in uw eerste asielaanvraag aangehaalde vervolgingsfeiten. U verklaart bij deze tweede aanvraag dat deze feiten echt gebeurd zijn (gehoorverslag 17 augustus 2017, p. 4). Reeds bij uw eerste asielaanvraag bleek echter dat deze feiten niet geloofwaardig zijn, vooreerst omdat er geen geloof werd gehecht aan uw recente herkomst. Daarenboven was er een belangrijke tegenstrijdigheid in uw verklaringen. U verklaarde namelijk bij aankomst aan de dienst Minteh dat u Afghanistan ontvluchtte omdat u gerekruteerd werd door Daesh (fiche Minteh, p. 3). Tijdens het gehoor verklaarde u echter dat het om rekrutering door de Taliban ging (gehoorverslag X, p. 14). Geconfronteerd met deze tegenstrijdigheid verklaart u dat u had verklaard dat het om een talib ging die Daesh kledij aanhad (gehoorverslag X, p. 17). Deze uitleg doet geen afbreuk aan voornoemde duidelijke tegenstrijdigheid aangezien u de taliban zelfs helemaal niet vermeldde bij Minteh en ook nergens tijdens uw gehoor vermeldde dat de taliban die u aanspraken als Daesh strijders gekleed waren. Uw verklaringen over de door u ondergane vervolging zijn daarenboven erg onwaarschijnlijk. Uit de informatie waarover het CGVS beschikt blijkt namelijk dat de taliban hun toevlucht niet moeten nemen tot gedwongen rekrutering, aangezien er zich voldoende vrijwilligers aansluiten vanuit de lokale stamstructuren. Uw voorstelling van de feiten stemt ook in het geheel niet overeen met de informatie waarover het CGVS beschikt en die bijgevoegd is aan het administratief dossier. Daaruit blijkt immers dat rekrutering door de taliban doorgaans gebaseerd is op de lokale verankering. Er wordt beroep gedaan op familiale en clanloyaliteit, tribale banden, persoonlijke vriendschappen en sociale netwerken, madrassa, studentenkringen en gemeenschappelijke belangen (zie toegevoegde informatie administratieve dossier). Dat geen enkele van deze elementen aanwezig is in het door u voorgehouden relaas, roept vragen op. U wordt driemaal met deze vaststelling geconfronteerd en er wordt u gevraagd waarom in uw geval men wel aan rechtstreekse rekrutering doet maar u herhaalt enkel steeds opnieuw dat de taliban jongens verplicht om zich bij hen aan te sluiten (gehoorverslag X, p. 17), wat niet verklaart waarom de elementen van taliban-rekrutering zoals deze in de informatie over Afghanistan worden beschreven generlei in uw relaas voorkomen. Enkele andere onwaarschijnlijkheden in uw relaas zetten de geloofwaardigheid ervan verder op de helling. Zo verklaart u dat de taliban u bij u thuis kwamen zoeken, dat uw moeder de politie belde en dat uw moeder omkwam bij een daaropvolgend conflict aan uw huis tussen de politie en de taliban. U bleef echter nadien nog drie dagen in het huis wonen, waar u duidelijk in gevaar was. U verklaart hierover dat u dat deed omdat u dacht dat het probleem voorbij was omdat de taliban opgepakt waren en dat u en uw familie dachten dat er geen incidenten meer zouden zijn (gehoorverslag X, p. 16-17). Dit is echter niet logisch, aangezien uw familie er de oorzaak van was dat een aantal taliban door de politie werden opgepakt. Niet alleen weigerde u dus de taliban te vervoegen, u had hen ook verraden. Het probleem was dus enkel groter gevonden en het is dan ook erg opvallend dat u toch besloot gewoon thuis te blijven, waar de taliban u gemakkelijk konden vinden. Daarenboven haalde u tijdens het gehoor een dreigbrief aan, die u bij de twee interviews voordien (bij Minteh en DVZ) niet had vermeld. U zegt hierover dat u het wel had vermeld maar dat de tolk het misschien niet had begrepen (gehoorverslag X, p. 17). Het afschuiven van deze inconsistentie in uw relaas op de tolk remedieert ze niet. Ze doet dan ook verder afbreuk aan de geloofwaardigheid van uw verklaringen. Daarenboven weet u niet waar deze brief zich bevindt of wat uw broer ermee gedaan heeft (gehoorverslag X, p. 14). U weet ook niet of de vrienden die met u in de carwash waren, en die ook door de taliban werden aangesproken, uiteindelijk de taliban vervoegden of niet (gehoorverslag X, p. 15). Uit het geheel van inconsistenties en onwaarschijnlijkheden van uw relaas over rekrutering door de taliban besluit het CGVS dat dit niet geloofwaardig is. Dat u volhardt in dit relaas, ondanks het feit dat u er bij de gehoren in het kader van uw tweede asielaanvraag uitdrukkelijk op gewezen werd dat het belangrijk was dat u nu over alles de waarheid vertelde (gehoorverslag 17 augustus 2017, p. 2; gehoorverslag 5 oktober 2017, p. 2), doet afbreuk aan uw algemene geloofwaardigheid. U bent met deze vaststelling geconfronteerd maar u bleef desalniettemin volharden in uw verklaringen (gehoorverslag 17 augustus 2017, p. 4).

Ook de problemen die u in het kader van deze tweede asielaanvraag aanhaalt in verband met uw werk in het leger zijn niet geloofwaardig. U verklaart dat u na anderhalf jaar afwezigheid in Marko kwam, daar na 19 uur aankwam en de volgende dag om 10 uur terug vertrok (gehoorverslag 17 augustus 2017, p. 13). U was dus slechts één nacht aanwezig in Marko. Er gebeurde volgens u in die tijdsspanne ook niet specifiek, u was gewoon thuis bij uw oom (gehoorverslag 17 augustus 2017, p. 13). Toch zouden de

taliban u in die zeer korte tijd hebben opgemerkt en door hebben gehad dat u bij het leger zat. Dit is onwaarschijnlijk, te meer daar de taliban tijdens uw anderhalf jaar afwezigheid uw oom nooit over u hadden aangesproken (gehoorverslag 17 augustus 2017, p. 14). U verklaart dat de taliban uw aanwezigheid opspeurden via spionnen. U had bovendien een militaire haarstijl en droeg een rugzak van het leger (gehoorverslag 17 augustus 2017, p. 14). Het is opvallend dat u, wanneer u duidelijk herkenbaar bent als militair, zich begeeft naar een plaats waar veel taliban spionnen zijn en volgens u de taliban heel actief is (gehoorverslag 17 augustus 2017, p. 3). U verklaart hierover dat u geen andere plaats had om naar toe te gaan. Dan is het nog niet logisch dat u het risico nam een legerzak te dragen. Hiermee geconfronteerd verandert u uw verklaringen en zegt u dat het eigenlijk een gewone rugzak was die men in de stad kon kopen en die kleiner was dan die van het leger (gehoorverslag 17 augustus 2017, p. 14). Aangezien u voordien sprak over een "grote rugzak van het leger" (gehoorverslag 17 augustus 2017, p. 14) is het duidelijk dat u uw verklaringen aanpast om de inconsistenties in uw verhaal te verantwoorden. Daarenboven is het niet waarschijnlijk dat uw oom u pas de dag nadat de taliban hem aanspraken u belde om u te verwittigen dat de taliban u zocht. Uw oom wilde namelijk niet dat u nog naar zijn huis kwam omdat u hem in de problemen zou kunnen brengen (gehoorverslag 17 augustus 2017, p. 13). Aangezien uw oom duidelijk bang was voor zijn eigen veiligheid is het vreemd dat hij u niet meteen belde om te zeggen dat u niet moest terugkomen. Het risico bestond namelijk dat u reeds onderweg was naar huis en dat u uw oom in gevaar zou brengen. Hiermee geconfronteerd zegt u twee dingen: eerst dat uw oom u misschien 's nachts niet kon bellen en meteen daarna dat u aan uw oom had gezegd dat u zou bellen voor u naar huis kwam en hij misschien wachtte op uw telefoontje, maar uiteindelijk toch besloot u te bellen (gehoorverslag 17 augustus 2017, p. 14). Deze uitleg houdt weinig steek. Het gesprek tussen uw oom en de taliban was namelijk erg alarmerend: ze hadden hem verteld dat uw oom u aan hen moest geven en dat ze anders zijn huis gingen opblazen (gehoorverslag 17 augustus 2017, p. 13). Uw oom was dan ook erg verontrust door dit gesprek en wou niet meer dat u naar zijn thuis kwam. Het is dan ook niet logisch dat hij tot de dag na het gesprek zou wachten om u hierover te informeren. (...)

Ook uw bewering dat u bij terugkeer naar Afghanistan problemen zou kennen met de taliban omdat u in België bent geweest en "katholiek geworden" bent is niet geloofwaardig. Op geen enkel moment tijdens de drie gehoren haalde u aan dat u bekeerd bent en u gaf als religie bij DVZ bij uw tweede asielaanvraag nog steeds aan dat u soennitisch moslim bent (verklaring meervoudige aanvraag, p. 1). U verklaart hierover eerst dat iedereen die uit Afghanistan vlucht problemen had met de taliban, en als ze na tien jaar terugkeren krijgen ze opnieuw problemen met de taliban. Wanneer er wordt doorgevraagd blijkt echter dat u niemand kent die naar het buitenland ging en problemen had bij terugkeer (gehoorverslag 17 augustus 2017, p. 15).

Uit bovenstaande concludeert het CGVS dat u het niet aannemelijk maakt dat u gegronde redenen heeft om te vrezen voor vervolging in vluchtelingenrechtelijke zin en bestaan er evenmin zwaarwegende gronden om aan te nemen dat u bij een terugkeer naar uw land van herkomst een reëel risico zou lopen op ernstige schade in de zin van artikel 48/4, § 2, a) en b) van de Vreemdelingenwet.

De subsidiaire beschermingsstatus kan niettemin worden verleend indien het aannemelijk is dat een asielzoeker een reëel risico op ernstige schade loopt dat losstaat van het risico voortvloeiende uit het ongeloofwaardige asielrelaas, meer in het bijzonder met toepassing van artikel 48/4, §2, c) van de Vreemdelingenwet. Artikel 48/4, §2, c) van de Vreemdelingenwet beoogt immers bescherming te bieden in de uitzonderlijke situatie dat de mate van willekeurig geweld in het aan de gang zijnde gewapend conflict in het land van herkomst dermate hoog is dat zwaarwegende gronden bestaan om aan te nemen dat een burger die terugkeert naar het betrokken land of, in voorkomend geval, naar het betrokken gebied, louter door zijn aanwezigheid aldaar een reëel risico loopt op de in voornoemd artikel van de Vreemdelingenwet bedoelde ernstige bedreiging.

Dienaangaande dient opgemerkt te worden dat vele Afghanen binnen Afghanistan verhuisd zijn (eventueel na een eerder verblijf in het buitenland). De geboorteplaats en de oorspronkelijke verblijfplaats(en) vormen derhalve niet noodzakelijk de (actuele) plaats of regio van herkomst. Het aantonen van de laatste verblijfplaats(en) binnen Afghanistan is dan ook essentieel, vermits er op grond van artikel 48/5, § 3 van de Vreemdelingenwet geen behoefte aan bescherming is indien een asielzoeker afkomstig is uit een regio waar er geen risico op ernstige schade aanwezig is of als de asielzoeker over de mogelijkheid beschikt zich in zo'n regio te vestigen. Bijgevolg kan een asielzoeker, met betrekking tot de vraag of hij bij terugkeer een reëel risico loopt op ernstige schade in de zin van artikel 48/4, §2, c) van de Vreemdelingenwet, dan ook niet volstaan met een loutere verwijzing naar zijn Afghaanse nationaliteit doch moet hij enig verband met zijn persoon aannemelijk maken ook al is

daartoe geen bewijs van individuele bedreiging vereist. U maakt zelf het bewijs van een dergelijk verband met uw persoon onmogelijk door geen duidelijkheid te scheppen over uw voorgehouden verblijfplaatsen in en/of feitelijke herkomst uit Afghanistan.

(...)

De documenten die u neerlegt kunnen bovenstaande vaststellingen niet weerleggen. Met betrekking tot uw taskara merkt het CGVS vooreerst op dat deze werd afgeleverd op 1 september 2015 en dat u verklaart dat deze taskara door uw broer werd aangemaakt na uw vertrek uit Afghanistan (verklaring DVZ, p. 8). Deze taskara kan uw recente herkomst uit Achin dus niet staven. Uit de op het CGVS beschikbare informatie blijkt bovendien dat de bewijswaarde van documenten uit Afghanistan erg gering is. Gezien het erg makkelijk is om dergelijke documenten te laten aanmaken in Afghanistan, kan ook het louter voorleggen van deze documenten, in de afwezigheid van geloofwaardige verklaringen, uw herkomst niet aannemelijk maken. U verklaart met betrekking tot uw taskara zelf dat u een valse andere taskara liet maken waarop u 18 jaar oud was, om bij het leger te kunnen gaan (gehoorverslag 17 augustus 2017, p. 4). Dit bevestigt voorname stelling met betrekking tot de betrouwbaarheid van Afghaanse taskara's. U legt ook enkele foto's neer van uzelf met uw broer en vrienden in velden, en van u en uw neef in een rivier. Er kan uit deze foto's niet worden afgeleid waar of wanneer ze werden getrokken. De foto's van uzelf in uniform staven enkel dat u tewerkgesteld was bij het Afghaanse leger. Zij staven noch uw herkomst, noch de problemen die u verklaart gekend te hebben door uw werk als militair. De foto's en video's van uw broer kunnen enkel staven dat u een broer hebt die ook in het leger werkt."

Deze motieven vinden steun in het dossier, zijn pertinent en terecht en worden door de Raad overgenomen.

De Raad is niet bevoegd om naar aanleiding van de beoordeling van een tweede asielaanvraag, de beslissing met betrekking tot de eerste asielaanvraag nogmaals te beoordelen in beroep. De Raad heeft immers niet de bevoegdheid om opnieuw uitspraak te doen over elementen die reeds in beslissingen met betrekking tot eerdere asielaanvragen werden beoordeeld en die, gelet op het feit dat de desbetreffende beslissingen niet binnen de wettelijk bepaalde termijn werden aangevochten of een beroep er tegen werd verworpen, als vaststaand moeten worden beschouwd, behoudens wanneer een bewijselement wordt voorgelegd dat van aard is om op zekere wijze aan te tonen dat die eerdere beslissingen anders zouden zijn geweest indien het bewijselement waarvan sprake ten tijde van die eerdere beoordelingen zou hebben voorgelegen. Dit neemt echter niet weg dat hij bij de beoordeling van een latere asielaanvraag rekening mag houden met alle feitelijke elementen, ook met elementen die resulteren uit verklaringen die gedurende de behandeling van een eerdere asielaanvraag zijn afgelegd.

Verzoekers eerste asielaanvraag werd afgesloten met een beslissing tot weigering van de vluchtelingenstatus en weigering van de subsidiaire beschermingsstatus en dit omdat er geen geloof kon worden gehecht aan verzoekers verklaringen over zijn verblijf in Afghanistan de laatste jaren en over zijn activiteiten daar. Verzoeker ging niet in beroep tegen deze beslissing, met als gevolg dat de elementen die toen reeds werden beoordeeld als vaststaand moeten worden beschouwd. Het Commissariaat-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen kon dan ook met recht naar deze vaststellingen verwijzen. Verzoekers mening dat de verwijzing naar de eerdere weigeringsbeslissing niet dienstig is, louter ter sfeerschepping dient en waaruit een zekere vooringenomenheid blijkt is weinig ernstig en kan dan ook niet worden bijgetreden.

Waar verzoeker stelt dat hij zowel bij de eerste als de tweede asielaanvraag dezelfde namen van scholen vermeldde en ter zake citeert uit de beide gehoorverslagen waardoor hij aantoonde dat hij een zekere kennis heeft over de scholen in zijn regio gaat hij volstrekt voorbij aan de concreet gedane pertinente vaststellingen.

In het kader van zijn eerste asielaanvraag verklaarde verzoeker dat hij naar de Shaheed Gul Abzar High School ging om bij zijn tweede asielaanvraag niet meer te weten naar welke school hij ging in Achin om vervolgens te melden dat het niet Shaheed Gul Absar was. Voorts kan verzoeker tijdens het gehoor in het kader van zijn tweede asielaanvraag enkel aangeven dat hij ofwel naar Nasim Lesa of Qari Abdullah Lesa ging, dat er twee grote lesa waren en dat hij zich niet kan herinneren naar welke hij ging. Bovendien moet worden opgemerkt dat verzoeker wanneer hij bevraagd werd naar de namen van scholen in Abdulkhel hij Shaheed Gul Absar wel vermeldt en specifiek stelt daar niet ingeschreven te zijn, dat er dichtbij een andere school was en dat hij daar ging (stuk 7, gehoorverslag, p. 7). Aangezien

verzoeker drie jaar lang, tot zijn 14de, naar deze school ging en dit op het moment van gehoor een kleine vier jaar geleden was, kan wel degelijk worden verwacht dat hij zich minstens de naam van zijn eigen school zou herinneren. Het argument tijdens het tweede gehoor verward te zijn geweest omtrent de naam van de school waarheen hij ging kan allerminst ter verschoning dienen. Het argument dat het mogelijks een kleinere school of een afdeling van een grotere betreft is slechts hypothetisch en doet geen afbreuk aan verzoekers concrete verklaringen. Dat de school effectief bestaat en vermeld wordt op in de lijst van scholen waar er kan gestemd worden, is in deze omstandigheden dan ook niet relevant. Waar verzoeker kritiek uit op de vaststellingen van de eerste weigeringsbeslissing moet opnieuw worden herhaald dat deze reeds zijn vast komen te staan, waardoor het Commissariaat-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen er met recht naar kon verwijzen. Verzoeker bracht evenmin enig bewijselement bij dat van aard is om afbreuk te doen aan deze vaststellingen.

De vaststelling dat verzoeker niet eenduidig kan aangeven naar welke school hij is geweest draagt er des te meer toe bij om geen geloof te hechten aan zijn beweerde herkomst uit Achin en de activiteiten daar.

Ook met betrekking tot zijn woonplaatsen in Achin legt verzoeker tegenstrijdige verklaringen af. Bij zijn eerste asielaanvraag stelde verzoeker bij de Dienst Vreemdelingenzaken dat hij in Sra Kala geboren werd en daar zijn hele leven leefde (verklaring DVZ 25 april 2016, p. 1). Tijdens het gehoor bij het Commissariaat-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen verklaarde verzoeker dan dat hij in Sra Kala geboren werd maar enkele jaren later naar Abdulkhel verhuisde (gehoorverslag 1 februari 2017, p. 8). In het kader van zijn tweede asielaanvraag verklaart verzoeker opnieuw bij de Dienst Vreemdelingenzaken dat hij in Sra Kala geboren werd en zijn hele leven in Abdulkhel woonde (verklaring meervoudige aanvraag, p. 1). Tijdens het gehoor op het Commissariaat-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen stelt verzoeker echter nooit in Sra Kala te hebben gewoond en er ook niet geboren werd en dat hij tijdens zijn hele leven nooit ergens anders dan Abdulkhel woonde (gehoorverslag 5 oktober 2017, p. 11, 12).

Het argument dat hij niet de bedoeling had om te liegen en er verkeerdelijk vanuit ging dat hij de dichtst gelegen bekende plaats moest geven kan niet overtuigen, daar verzoeker bij zijn eerste asielaanvraag wel degelijk Sra Kala en Abdulkhel noemde en expliciet aangaf dat hij verhuisd was, en dit ook nog aangaf bij de Dienst Vreemdelingenzaken toen hij zijn tweede asielaanvraag indiende. De vaststelling dat verzoekers verklaringen over zijn specifieke woonplaatsen in Achin over de verschillende asielaanvragen en gehoren heen niet coherent zijn, doet verder afbreuk aan de geloofwaardigheid van zijn herkomst uit Achin. Er kan namelijk minstens van hem verwacht worden dat hij eenduidige verklaringen aflegt over de verschillende woonplaatsen in zijn district van herkomst. Dat Abdulkhel moeilijker te vinden is dan Sra Kala op de kaart verschoont of weerlegt zijn verklaringen dan ook niet.

Verzoeker wijst erop dat hij specifieke informatie kon geven omtrent het landconflict tussen twee stammen en meent dat het feit dat hij de stammen anders benoemd niet betekent dat het om vage verklaringen gaat. Dergelijke algemene beschouwingen kunnen echter geen afbreuk doen aan de concreet gedane vaststellingen. Verzoeker verklaarde immers dat het conflict tussen de stammen Mamandian en Peka Khowari gaat, die beiden Shinwari zijn en elk hun eigen district hebben (gehoorverslag 5 oktober, p. 9, 11), terwijl uit de informatie waarover het Commissariaat-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen beschikt blijkt dat het conflict tussen de Sepai en de Ali Sherkel substammen speelde. Wanneer verzoeker vervolgens specifiek bevroegd werd omtrent de Sepai verklaart hij dat ze in het dorp Spayan achter het Achin districtscentrum wonen, maar dat ze niet betrokken waren bij het genoemde landconflict (gehoorverslag 5 oktober, p. 10). Verder gaf verzoeker te kennen nog nooit te hebben gehoord van de andere betrokken stam, de Ali Sherkel en noemt enkel enkele gelijkende namen (Ali Shakhel en Anzer Khel) wanneer hem hiernaar gevraagd wordt (gehoorverslag 5 oktober, p. 10). Daarnaast weet verzoeker ook niet van welke Shinwari substam de Mamandian zijn, wie de leiders waren van de Mamandian en de Peka Khowari stammen die hij als partijen tijdens het landconflict aanduidt en kent hij ook geen andere belangrijke mensen van de stam (gehoorverslag 5 oktober, p. 11) hetgeen niet aannemelijk is gezien hij tevens plots verklaart zelf Mamandian te zijn en dat zijn broer drie dagen lang vocht in het conflict (gehoorverslag 5 oktober, p. 11). Verzoeker brengt evenmin enige informatie bij dat zijn verklaringen zouden kunnen staven.

Gelet op de informatie in het administratief dossier en op verzoekers eigen verklaringen omtrent het lidmaatschap van een stam die volgens zijn eigen verklaringen bij het conflict betrokken was en waarin zijn broer zelfs heeft meegevochten acht de Raad verzoekers verklaringen omtrent dit conflict dan ook niet geloofwaardig. Indien zijn verklaringen omtrent zijn verblijf in Achin op enige waarheid berusten, kan

wel degelijk worden verwacht dat verzoeker desbetreffend duidelijke en correcte informatie kon meegeven.

De verwijzing naar de aspecten die verzoeker wel weet omtrent het district Achin en de provincie Nangarhar en het leger kan zoals gesteld in de bestreden beslissing niet volstaan om zijn tegenstrijdige verklaringen over zijn eigen levensloop in Achin en onwetendheid wat betreft fundamentele aspecten met betrekking tot het stammenconflict in Achin en zijn eigen stam te verschonen. Bovendien moet hierbij worden opgemerkt dat de motiveringsplicht in hoofde van het Commissariaat-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen geenszins de verplichting behelst om, zo dit al mogelijk zou zijn, alle elementen in het voordeel dan wel in het nadeel van de kandidaat-vluchteling in de bestreden beslissing op te nemen.

Het betoog dat de discrepantie in de tijd omtrent het vervoer van groenten volledig te wijten is aan het feit dat verzoeker reeds actief was in het leger, het element dat hij pas in het kader van zijn tweede asielaanvraag kenbaar maakte, kan niet overtuigen. Verzoeker legt immers ook tijdens het tweede gehoor incoherente verklaringen af over het aantal maanden dat hij groenten vervoerde.

Verzoeker stelde vooreerst dat dit één maand was (gehoorverslag 5 oktober, p. 6), maar komt hier na confrontatie op terug en zegt dat hij in de war was en dat het acht maanden waren (gehoorverslag 5 oktober, p. 10). Indien verzoekers verblijf in het leger op dat ogenblik daadwerkelijk de reden was dat hij geen groenten meer vervoerde, had hij dit ook tijdens het gehoor kunnen duiden, *quod non*. Zoals reeds gesteld in de beslissing in verband met verzoekers eerste asielaanvraag, die definitief is komen vast te staan, is het feit dat hij de groenten enkel vervoerde geen afdoende verklaring waarom hij geen enkele indicatie zou kunnen geven van de prijs van bijvoorbeeld aardappelen. Dit argument blijft geldig, ook als hij maar één maand groenten vervoerde.

Waar verzoeker in het verzoekschrift verder zijn hulp aan het zijn broer minimaliseert, moet worden opgemerkt dat dit geen afbreuk doet aan het feit dat hij, indien hij in Achin woonde, zijn familie gronden hadden waarop gewassen gecultiveerd werden, en hij hier soms bij hielp, correcte informatie zou moeten kunnen geven over deze landbouwactiviteiten.

Ongeacht wat verzoeker bedoelde toen hij aanhaalde dat hij katholiek geworden is, en daarom voor problemen met de taliban vreesde moet worden opgemerkt dat verzoeker geen enkele concreet element bijbrengt waaruit zou blijken dat hij omwille van zijn verblijf in België zou worden geviséerd door de taliban. Verzoeker verklaarde hierover enkel dat iedereen die uit Afghanistan vlucht problemen had met de taliban, en als ze na tien jaar terugkeren krijgen ze opnieuw problemen met de taliban. Wanneer er wordt doorgevraagd blijkt echter dat verzoeker niemand kent die naar het buitenland ging en problemen had bij terugkeer (gehoorverslag 17 augustus, p. 15).

Waar verzoeker stelt dat de taliban werd getipt over zijn aanwezigheid in Marko door spionnen herhaalt hij slechts zijn verklaringen, maar doet hiermee geen afbreuk aan de bovenstaande concrete en pertinente motivering waaruit blijkt dat hieraan geen enkel geloof kan worden gehecht.

Waar verzoeker verwijst naar de informatie over de problematiek van kindsoldaten in Afghanistan en erop wijst dat dient vermeden te worden hij opnieuw in dergelijke omstandigheden terecht komt, moet worden opgemerkt dat verzoeker intussen meerderjarig is geworden en hij niet aannemelijk maakt dat hij opnieuw in het leger zal moeten dienen. Waar verzoeker erop wijst dat hij op basis van artikel 1F van de Conventie van Genève niet kan uitgesloten worden van het recht op asiel, stelt de Raad vast dat verzoeker middels de bestreden beslissing de vluchtelingen- en subsidiaire beschermingsstatus werd geweigerd, doch niet dat hij werd uitgesloten van de vluchtelingenstatus.

Wat betreft het betoog dat de asielinstanties verplicht zijn zijn kwetsbaar profiel als niet-begeleide minderjarige in overweging te nemen en dat het hoger belang van het kind over heel de procedure toepasbaar is, merkt de Raad op dat uit de stukken van het administratief dossier blijkt dat aan verzoeker een voogd werd toegewezen die hem van begin af aan onder meer heeft bijgestaan in het doorlopen van de asielprocedure. Ook werd verzoeker op het Commissariaat-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen tweemaal gehoord in aanwezigheid van zijn voogd en zijn raadsman, die daarbij, zoals in alle stadia van de procedure, de mogelijkheid hebben gekregen om bijkomende stukken neer te leggen en/of (aanvullende) opmerkingen te formuleren. Bovendien werd het gehoor in kwestie afgenomen door een gespecialiseerde dossierbehandelaar, die binnen de diensten van het Commissariaat-generaal een speciale opleiding kreeg om minderjarigen op een professionele en verantwoorde manier te benaderen, en die daarbij de nodige zorgvuldigheid aan de dag heeft gelegd.

Uit deze vaststellingen blijkt dat de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen wel degelijk rekening heeft gehouden met de minderjarige leeftijd van verzoeker en aldus de nodige voorzichtigheid heeft getoond bij de beoordeling van het dossier. Verzoeker geeft hierbij weliswaar te kennen dat er te veel wordt geëist van hem, doch gaat hiermee voorbij aan de bovenstaande concrete vaststellingen. Verzoekers onwetendheid en tegenstrijdige verklaringen betreffen immers allen aspecten die verboden zijn aan de leefwereld van een minderjarige in de door hem zelf geschetste context. Niettegenstaande zijn jonge leeftijd, kan er wel degelijk van hem worden verwacht dat hij op een eenduidige manier de school kon noemen waar hij drie jaar naartoe ging en zijn effectieve woonplaats waar hij blijkens zijn verklaringen jaren heeft gewoond, maar ook coherente verklaringen kan afleggen omtrent de aanwezigheid van Daesh in zijn regio, die niet in strijd is met de gekende informatie. Ook het landconflict maakte indien hij daadwerkelijk woonachtig was in Achin deel uit van het dagelijks leven in de regio en hij verklaarde bovendien zelf lid van één der twistende partijen te zijn en dat zijn broer heeft meegevochten in de strijd. Deze aspecten en de overige elementen zoals hoger uiteengezet maken volgens verzoekers eigen verklaringen dan ook een fundamenteel deel uit van zijn leven, waardoor redelijkerwijs van verzoeker kan worden verwacht dat hij desbetreffende duidelijke en coherente verklaringen kan afleggen. Waar hij opnieuw verwijst naar de informatie die hij wel kon geven, die hij niet zomaar heeft kunnen van buiten leren en dat het feit dat er bepaalde incidenten niet konden worden teruggevonden niet impliceert dat ze niet hebben plaatsgevonden doet hij geen afbreuk aan de voormelde concrete vaststellingen.

De algemene verwijzing naar zijn risicoprofiel ingevolge zijn tewerkstelling voor een overheidsinstantie en de foto's ter staving ervan volstaat niet om aan te tonen dat verzoeker in zijn land van herkomst werkelijk wordt bedreigd en vervolgd of dat er wat hem betreft een reëel risico op lijden van ernstige schade zoals bepaald in de definitie van subsidiaire bescherming bestaat. Deze vrees voor vervolging of reëel risico op ernstige schade dient *in concreto* te worden aangetoond en verzoeker blijft hierover in gebreke.

De Raad onderstreept vervolgens dat de door verzoeker aangehaalde rechtspraak van de Raad voor Vreemdelingenbetwistingen, individuele gevallen betreft en geen precedentwaarde heeft die bindend is

Uit voormelde vaststellingen blijkt dat verzoeker *in casu* niet aannemelijk heeft gemaakt waar en onder welke omstandigheden hij verbleven heeft in de jaren voor zijn aansluiting bij het leger nu er geen geloof kan worden gehecht aan verzoekers beweerde verblijf in het district Achin in de provincie Nangarhar. Dit is nochtans belangrijk voor de inschatting van zijn vrees voor vervolging en zijn nood aan subsidiaire bescherming. Het belang duidelijkheid te verschaffen over zijn feitelijke herkomst en zijn eerdere verblijfplaatsen kan niet genoeg benadrukt worden. De werkelijke streek van herkomst is van essentieel belang voor het onderzoek van de nood aan internationale bescherming. Het is immers de streek van feitelijke herkomst in functie waarvan de vrees voor vervolging en het risico op ernstige schade zal onderzocht worden. Indien doorheen het onderzoek van het dossier moet worden vastgesteld dat een asielzoeker geen zicht biedt op zijn reële verblijfssituatie of regio van herkomst, dient te worden besloten dat de asielmotieven, die zich er zouden hebben voorgedaan, niet aangetoond worden. Een asielzoeker die over zijn eerdere verblijfplaatsen ongeloofwaardige verklaringen aflegt en daardoor het voor de asielinstanties onmogelijk maakt vast te stellen dat hij ook werkelijk afkomstig is uit een streek waar er een risico op ernstige schade bestaat en of hij niet de mogelijkheid heeft zich in een streek te vestigen waar geen zo een risico bestaat, maakt bovendien niet aannemelijk dat hij nood heeft aan subsidiaire bescherming. Bovendien kan aan verzoekers asielrelaas op zich evenmin geloof worden gehecht.

In zoverre verzoeker nog aanvoert dat hij een risicoprofiel bezit als *“children against whose parents the ANSF or AGEs are seeking to exact reprisals, and children who are accused by the ANSF or AGEs or having assisted the opposing party”* en citeert uit *“UNHCR Eligibility Guidelines for assessing the international protection needs of asylum-seekers from Afghanistan”* van 19 april 2016, dient erop gewezen dat in de door verzoeker geciteerde richtlijnen van UNHCR zelf wordt opgemerkt dat dergelijke vrees *in concreto* aannemelijk dient te worden gemaakt (*“Depending on the specific circumstances of the case [...]”*). Verzoeker dient de door hem aangevoerde vrees voor vervolging of risico op ernstige schade *in concreto* aannemelijk te maken en een verwijzing naar louter algemene informatie die geen betrekking heeft op zijn persoon, volstaat hiertoe geenszins.

Gelet op het voorgaande dient vastgesteld dat verzoekers asielrelaas niet voldoet aan de cumulatieve voorwaarden van artikel 48/6, tweede lid van de Vreemdelingenwet.

2.5. Het voorafgaande in acht genomen, kan niet worden aangenomen dat verzoeker een gegronde vrees voor vervolging heeft in de zin van het Verdrag van Genève van 28 juli 1951, zoals bepaald in artikel 48/3 van de Vreemdelingenwet.

2.6. In zoverre verzoeker zich teneinde de subsidiaire beschermingsstatus te bekomen beroept op de aangevoerde asielmotieven, kan dienstig worden verwezen naar de hoger gedane vaststellingen dienaangaande. Hij toont niet aan dat hij in aanmerking komt voor de toekenning van de subsidiaire beschermingsstatus overeenkomstig artikel 48/4, § 2, a) en b) van de Vreemdelingenwet.

Aan verzoekers Afghaanse nationaliteit wordt niet getwijfeld. Verzoeker maakt echter niet aannemelijk dat hij voor zijn aansluiting bij het leger in het district Achin in de provincie Nangarhar verbleef, noch in een gebied in Afghanistan waar, gelet op het willekeurig geweld, de subsidiaire bescherming kan worden toegekend of waar, al naar het individuele geval, toepassing kan worden gemaakt van artikel 48/5, §3 van de Vreemdelingenwet. Het is de taak van de verzoeker om zijn verzoek om internationale bescherming te staven en deze regel geldt onverkort wat betreft de subsidiaire beschermingsstatus. De Raad besluit dat verzoeker geen elementen aanbrengt waarom hij een reëel risico op ernstige schade zou lopen.

Het komt de Raad immers niet toe om te speculeren over de verblijfplaats(en) van verzoeker voor zijn komst naar België of over de vraag of hij afkomstig is uit een regio in de zin van artikel 48/5, § 3 van de Vreemdelingenwet waar geen risico aanwezig is.

De Raad kan uit het voorgaande enkel afleiden dat verzoeker zelf meent dat er in zijn werkelijke regio van herkomst geen zwaarwegende gronden voorhanden zijn die erop wijzen dat hij bij een terugkeer naar deze regio een reëel risico zou lopen op ernstige schade in de zin van artikel 48/4 van de Vreemdelingenwet.

De verwijzing naar algemene informatie omtrent de veiligheidssituatie in Achin doet hier geen afbreuk aan.

2.7. Voorts dient te worden vastgesteld dat verzoekende partij geen andere concrete persoonlijke kenmerken en omstandigheden aantoont waaruit blijkt dat hij een reëel risico op ernstige schade loopt in de zin van artikel 48/4, §2, a, b en c van de Vreemdelingenwet.

2.8. In het kader van de devolutieve kracht van het beroep volstaan bovenstaande vaststellingen om te besluiten dat verzoeker geen vrees voor vervolging in de zin van artikel 48/3 van de Vreemdelingenwet of een reëel risico op ernstige schade in de zin van artikel 48/4 van de Vreemdelingenwet aantoont.

2.9. Verzoeker vraagt de bestreden beslissing te vernietigen. Uit wat voorafgaat blijkt evenwel dat er geen essentiële elementen ontbreken waardoor de Raad niet over de grond van het beroep zou kunnen oordelen. Verzoeker geeft verder niet aan welke substantiële onregelmatigheden aan de bestreden beslissing zouden kleven in de zin van artikel 39/2, § 1, 2° van de Vreemdelingenwet. De Raad ziet geen redenen om de bestreden beslissing te vernietigen en de zaak terug te zenden naar de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen.

OM DIE REDENEN BESLUIT DE RAAD VOOR VREEMDELINGENBETWISTINGEN:

Artikel 1

De vluchtelingenstatus wordt de verzoekende partij geweigerd.

Artikel 2

De subsidiaire beschermingsstatus wordt de verzoekende partij geweigerd.

Aldus te Brussel uitgesproken in openbare terechtzitting op acht maart tweeduizend achttien door:

mevr. C. DIGNEF,

wnd. voorzitter, rechter in vreemdelingenzaken,

dhr. R. VAN DAMME,

griffier.

De griffier,

De voorzitter,

R. VAN DAMME

C. DIGNEF